

حراج میراث قرون

این عده از روحانیون به جای آنکه سپر دین شوند دین را سپر خود قرار داده‌اند؛ در نتیجه، شواهد و قرائن فراوان در افول شدید دین و جایگاه روحانیت وجود دارد که در زندگی روزمره یا پژوهش‌ها دیده می‌شود. در هر حال از ما گفتن بود، بهتر است جلوی این حراج را بگیرید. خود دانید.

به گزارش سایت خبری پرسون، عباس عبدی در یادداشتی نوشت: یکی از مشکلات علمای محترم قم این است که به علل گوناگون از جمله بالا بودن سن، یا مسائل امنیتی یا مشورت اطرافیان، امکان چندانی ندارند که با مردم عادی کوچه و خیابان به صورت عادی مواجه شوند. البته اگر دفاتر آقایان درباره انتقال حقایق امین و آگاه باشند، می‌توانند با بازتاب اخبار و فیلم یا تجربیات زیسته روحانیون دیگر، آنان را نسبت به وضعیت بسیار خطیر جایگاه روحانیت نزد افکار عمومی آگاه نمایند. این جایگاه به علل گوناگون تغییر کرده است ولی علت محوری آن که در سال‌های اخیر برجسته‌تر شده، مقابله با زنان است.

در واقع نگاه به زن به عنوان ضعیفه و موجودی که هم‌تراز مرد نیست، مربوط به دوران گذشته است و این نه فقط از سوی زنان، بلکه از سوی اغلب مردان نیز پذیرفتنی نیست، ولی همچنان برخی آقایان چه در مقام قانونگذاری و فتوا، یا در مقام اظهار نظر سیاسی و از همه بدتر در مقام عملی در کوچه و خیابان به مواجهه با زنان می‌پردازند و توجه ندارند که در این مواجهه شکست نمی‌خورند، بلکه پیشاپیش شکست خورده هستند. روحانیت به دلایل گوناگون از انعطاف‌پذیری تاریخی زیادی برخوردار بوده است. این البته نقطه ضعف نبوده و نیست، بلکه ویژگی مثبت آن است. به همین دلیل همیشه توانسته به عنوان یک نهاد موثر در جامعه عمل کند. کوشش روحانیت و علمای تراز اول، برای حفظ این نهاد، در مقاطع مهمی از تاریخ ایران سازنده بوده است، ولی میراث هزار ساله‌ای که به وسیله درایت علمای تراز اول به امروز رسیده، اکنون از سوی برخی طلاب تازه‌کار و متکی به رانت‌های سیاسی در خطر جدی قرار گرفته است.

جالب است که گفته شود، به دلیل عملکرد منفی این نهاد در چند دهه اخیر، نوعی بازخوانی تاریخی نسبت به این نقش در گذشته نیز در حال رقم خوردن است. روحانیتی که در اغلب موارد در کنار مردم بود یا نقطه اتکای آنان و آرام‌بخش بود، اکنون به همان اندازه که در برابر انحراف‌های رسمی و سیاسی منفعل است و سکوت و حتی تایید می‌کند، در برابر مردم متصلب و حتی تهاجمی وارد عمل می‌شود و در این راه حتی بدیهیات امور شرعی را نیز نادیده می‌گیرند. اینکه از یک مادر جوان که گوشه‌ای در درمانگاه فرزند به بغل نشسته روی زمین و او را شیر می‌دهد تصویربرداری کنند، جایگاه اخلاقی و معنوی خود را به سطح گزمه و عسس تقلیل می‌دهند و حتی در این اقدام خود چندین خلاف شرع نیز مرتکب شده‌اند و... بدتر اینکه حضرات آقایان هیچ حساسیتی نسبت به این رفتارها از خود نشان نمی‌دهند.

این‌گونه اقدامات بی‌اعتبارکننده، منحصر به موضوع زنان نیست. هر روز ویدیوهایی از روحانیون منتشر می‌شود که داستان‌های وهن‌آمیز از ائمه (ع) و... را بالای منبر می‌گویند که موجب بی‌اعتباری دین و روحانیت می‌شود. حمایت‌های بی‌دریغ آنان از پدیده ضدعلمی به نام طب اسلامی که محلی برای تامین مالی است، بخش دیگری از اعتبار دین را نشانه می‌رود. اخیراً نیز امام جمعه محترمی نظریه اقتصادی داده‌اند و در عصر اقتصاد دیجیتال با ذهنیت اقتصادی پیشامعیشتی به شهرداری و منابع طبیعی دستور می‌دهند که کاشت درختان مضر مانند کاج را متوقف و به جای آن پارک درختان مثمر احداث کنند یا در موردی دیگر در مشهد که موقوفه‌های آن برای کمک به مردم تا بخواهید زیاد است و هزاران مسجد نیز دارد، فرد بی‌پناهی مخزن زباله شهری را سرپناه خود قرار می‌دهد و تا صبح یخ زده و می‌میرد و هیچ روحانی در آنجا برای تصویربرداری یا تلقین میت هم حاضر نیست.

ولی بدترین آنها مواجهه با زنان، حقوق زنان و از منظر مردسالاری افراطی و سنت‌گرایانه است که بیشترین ضربه را به آنان وارد می‌کند و چون آنان برای این اقدام خود از دین به عنوان سنگر و سپر استفاده می‌کنند، طرف مقابل هم به ناچار ابتدا دین را نفی و طرد می‌کند. این عده از روحانیون به جای آنکه سپر دین شوند دین را سپر خود قرار داده‌اند؛ در نتیجه، شواهد و قرائن فراوان در افول شدید دین و جایگاه روحانیت وجود دارد که در زندگی روزمره یا پژوهش‌ها دیده می‌شود. در هر حال از ما گفتن بود، بهتر است جلوی این حراج را بگیرید. خود دانید.